

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt VIII. De secundo detrimentorum genere; periculo videlicet in
propriam labendi æstimationem, & præsumptionem vanam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

runt, illas tamen falsas autumabit: quamuis hoc mihi tutius videatur; solet quippe id ab humilitate proficisci. Et dato catu illum circa earum veritatem non aberrare: falli tamen poteris in illarum qualitate, existimationeque, iudicando id quod parum est, multum esse, quod autem reuera multum, parum. Circa qualitatem etiam illarum decipi potest, existimando illud, quod in imaginatione fouet, esse talem vel talem rem, & tamen non erit nisi talis, vel talis. *Ponentes vt dicit Isaias, tenebras lucem, & lucem tenebras; amarum in dulcem, & dulce in amarum.* Postremo iam quod in vna re non fallatur, prodigium simile erit si non decipiatur in alia: licet enim nolit determinatum de illis iudicium ferre, factis est, quod illud applicet aliquo modo, eas magnificando, vt ad minus passiuè resisteret illi aliquod damnum, etsi non huius generis, de quo nunc agimus, saltem aliquod ex quatuor mox recensendis.

Id ergo, quod spirituali homini faciendum est, ne in istud labatur damnum, ne inquam circa proprium iudicium suum decipiatur est, nolle applicare iudicium ad investigandum quidnam illud sit, quod habet ac sentit: vel certe qualis nam erit talis vel talis visio, noticia, aut sententiam: sed neque ista nosse de se dederet, neque magnipendar, nisi vt Patri suo spirituali illa recensere possit, vt ab eo instruat, qualiter memoriam ab illis apprehensionibus debeat exinanire, vel quidnam in aliquo euentu, cum hac ipsa nuditate, agere magis expediat. Siquidem quidquid ipsa in se sint, neque eunt illum tantum ad amorem diuinum promouere, quantum minimus actus viue fidei, & spei, qui in vacuitate omnium istorum exercetur.

CAPVT VIII.

De secundo detrimentorum genere; periculo videlicet in propriam labendi estimationem, & presumptionem vanam.

Supernaturales memorie apprehensiones iam explicatae, spiritualibus etiam vitis non mediocri sunt occasio, si illas magnificent, in presumptionem aliquam, vel vanitatem incurrendi. Nam quemadmodum ille, qui nihil horum experitur, plurimum ab huius vitij precipitio abest, cum nihil in se vnde presumat animaduertat; ita est contra ille, qui istis fruitur, insignem præ manibus occasionem habet existimandi se iam aliquid esse; si quidem communicationibus illis supernaturalibus reficitur. Licet enim non inficiet posse eum Deo illa attribuire, illique referre gratias, se indignum reputando; his tamen minime obstantibus, quædam occulta satisfactio, illiusque supernaturalis communicationis, ac sui ipsius æstimatio in spiritu remanere solet, ex quibus imperceptibiliter magna solet spiritualis superbia oriri. Quod ipsi optime agnoscere possunt, ex displicentia, quæ illis subrepat, & animi alienatione, quam sentiunt ab ijs, qui eorum spiritum minime laudant, neque res illas, quas ipsi experiuntur magnificari, nec non ex afflictione, quam sentiunt dum alijs eandem res, vel etiam præstantiores euenire cogitant, vel audiunt. Quæ omnia ex occulta æstimatione & superbia prodeunt, illi tamen haudquaquam animaduertunt, illa se vsquequaque infectos, Arbitrantur

R 2

B.

Iohannis
CruceOpera
Mystica

NVI

124

*Imperceptibiliter spiritualis superbia subrepat solet.**Vnde hac superbia cognosci possit?*

trantur quippe certum cognitionis miseriarum suarum modum, satis esse, cum hac tamen cognitione, occulta simul æstimatione ac satisfactione sui ipsorum, pleni permanentes: magis sibi in proprio suo spiritu bonisque complacentes, quam in alieno, sicut Pharisæus, qui Deo referebat gratias, quia non esset sicut cæteri hominum, & quod talibus & talibus virtutibus esset insignis, unde miser sibi ipsi complacerebat, & præsumebat: *Deus gratias ago tibi, quia non sum sicut ceteri homines, iniusti &c. Ieiuno bis in sabbato, decimas do omnium, quæ possideo &c.* Et quamvis huiusmodi homines formaliter ista non pronuncient sicut Pharisæus iste, habitualiter tamen in spiritu cogitationes huiusmodi gliscunt. Imò aliqui ad tantam delabuntur superbiam, ut dæmone ipso deteriores sint. Cum enim apprehensiones aliquas, sentimentaque deuota ac suauia, secundum ipsorum iudicium à Deo prodeuntia, in seipsis animaduertant, iam tantopere sibi complacent, ut se Deo admodum vicinos existiment: illos autem, qui ijs carent valde remotos, eosque Pharisæi instar spernant.

Ad pestiferum hoc damnum ad eò diuinis oculis execrabile euadendum, duo præ oculis habere debent. Quorum primum est, virtutem minime in istis apprehensionibus, & sentimentis diuinis, licet sublimissima sint, consistere, neque in aliqua alia re istis simili, quam experiri possint: imò potius vice versa in eo, quod in seipso non percipitur, hoc est in humilitate magna, sui que ipsius ac omnium rerum suarum contemptu in anima intime impresso: & in eo, ut inde voluptatè percipiant, quando id ipsum alij sentient, nihili in alieno corde fieri exoptando. Secundo animaduertere debent vniuersas visiones, reuelationes, & cælestia sen-

timenta, & quidquid aliud maius illis excogitare voluerint, nequaquam tanti esse valoris precijque, ac minimus humilitatis actus, quæ charitatis effectus producit, quæ non sua magni pendit, non ea quærat, non cogitat malum, nisi de se ipsa, nullum bonum sibi ipsi adscribit, sed tantum cæteris. Secundum istam itaque veritatem expedit ne apprehensiones istæ supernaturales eos inflent, aut nimium eorum oculos post se rapiant, sed illarum obliuisci studeant, ut liberi euadant & expediti.

CAPVT IX.

De tertio damno, quod redundare potest in animam, ex parte Dæmonis per apprehensiones imaginarias memoria.

EX omnibus superius dictis optimè colligi & intelligi potest, quanta damna immineant Animæ ex parte dæmonis, per istas supernaturales apprehensiones: Non solum enim potest representate memoriæ & phantasie plures formas, & notitias falsas, quæ tamen bonæ veræque appareant, imprimèdo illas per suggestionem spiritui ac sensui magna cum efficacia & certitudine, ita ut videatur animæ, non posse aliter se rem habere, sed ita omnino esse sicut illi imprimuntur; cum enim transfiguret se in Angelum lucis, apparet animæ lucis instar: sed etiam in veritatibus, quæ à Deo proueniunt, multifariam illam tentare potest, commouendo inordinatè appetitus & affectus, nunc spirituales, nunc sensitivos circa illas. Si enim huiusmodi apprehensiones palato animæ arrideant, facillimum est Dæmoni augere appetitus, & affectus, & in gulam spiritualem aliaque detrimenta præ-

Luc. 18. 11.

*In quoniam
vera virtus
consistat?*

NOTA.
*Maioris
pretij est
iaminus*